

2201 Æneste Beh. af Indst. fra Udø. for Forretningsord. ang. et til samme henv. Andr.

2202

ganske urigtigt her i dette Tilfælde at stemme med Udvalgets Mindretal.

Roch: Da jeg før havde Ordet efter den ærede Ordfører for Flertallet (Sørup), var det ingenlunde min Tanke eller mit Haab, at jeg ved mine Bemærkninger skulde være saa heldig at overbevise den ærede Ordfører. Det har derfor ikke været mig nogen Skuffelse, at han nu udtalte, at han ikke ved mine Bemærkninger er bleven overbevist om Rigtigheden af den Indstilling, jeg har tilladt mig at gjøre. Tværtimod er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at Diskussionen her har beskæftiget sig med næsten alt Andet end det, der egentlig er Gjenstand for Indstillingen til Thinget, thi det, hvorpaa jeg støtter denne Indstilling, er ikke det hele Foredrag i dets Almindelighed, men kun paa den ene Sigtelse, som det ærede Medlem for Faxe (D. Christensen) fremsatte imod Underofficererne ved de 2 kjøbenhavnske Batailloner, at de vare blønde fundne liggende i Kændeestenene her i Kjøbenhavn og ikke have turdet sige Noget herom til deres Joresatte. Det er ogsaa det Æneste, hvorpaa Andragerne støtte Begjæringen om Lilladelse til at sagsøge det ærede Medlem ved Domstolene, og det forekommer mig, som sagt, at den Diskussion, der er ført her, slet ikke har dreiet sig om dette ene Faktum. Den ærede Ordfører sagde, at det fremgik af det hele Foredrag, at det ærede Medlem ikke har havt til Hensigt at fornærme bestemte Personer. Det skal jeg nu paa ingen Maade bestride; men den ærede Ordfører vil jo lige saa godt som jeg vide, at naar der er Tale om Udtalelser af en saadan Beskaffenhed som den, jeg nu har tilladt mig at fremhæve, kommer Hensigten at fornærme ikke i Betragtning, thi det er, hvad man i det juridiske Sprog kalder Diskriminationer, ved hvilke den injurierende Hensigt ikke er afgjørende. Naar man siger om visse bestemte Personer, at de ere fundne liggende i Kændeestenene og ikke have turdet sige Noget derom, saa er det ganske ligegyldigt, om den Paagjældende har villet fornærme disse Personer, thi Fornærmelsen er uden saadan Hensigt tilstræffelig tilstede. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) syntes at lægge megen Vægt paa, at Ingen, navnlig fra denne Side af Salen eller overhoved ingen af dem, der idag have hant Ordet, har, dengang Foredraget blev holdt, gjort Indsigelse imod de Udtryk og den Form, som det ærede Medlem itilædte sit Foredrag. Dette forekommer mig, naar jeg tænker

mig den Stilling, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds indtog den Dag, at være en noget besynderlig Anke mod Thingets Medlemmer; thi jeg maa sige, at jeg ikke anser Thingets Medlemmer, enten enkeltvis eller i det Hele, for berettigede til at udtale nogen Censur over Udtalelser, der fremkomme her fra andre Medlemmer. I Henhold til Forretningsordenens § 30 er det Formandens Sag at udtale Censur og ikke de enkelte Medlemmers. Derpaa kan det ærede Medlem altsaa ikke støtte nogen Anke over, at man først nu kommer med sine Bemærkninger angaaende den Ting. Det ærede Medlem sagde endvidere, at der dog efter hans Opfattelse er megen Sandhed i, hvad det ærede Medlem for Faxe er fremkommen med. Ja, jeg tør ikke modsiges dette for en stor Del af hans Foredrags Vedkommende, hvor han holder sine Udtalelser i stor Almindelighed; men jeg betvivler, at det er fuldstændig sandt, hvad det ærede Medlem har sagt, og hvorover der alene i dette Tilfælde ankes, naar han nemlig har sagt, at Underofficererne her i Byen blive bankede og kastede i Kændestenen og ikke turde melde det til deres Joresatte. Det er, som bemærket, det æneste Spørgsmaal, hvorom her er Tale, og det er netop ønskeligt, at der bliver givet Leilighed til at paavise, at det ikke er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem i den Henseende har anført, eller at det, hvis det er Sandhed, da maa blive Gjenstand for Undersøgelse, og det kunde jo kun geraade det ærede Medlem for Faxe til Ære, hvis denne falder ud til, at han ikke har anført Andet, end hvad der findes at være Sandhed. Jeg kan være enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i, at man, naar man kommer med almindelige Domme her i Thinget, ikke skal have nødig at staa med juridiske Beviser i Sammen — derved vilde ganske vist Utvingsfriheden, som jeg lige saameget som han holder fuldt paa, betydelig indskrænktes —, men hvad jeg tror, at man kan forlange, er, at naar man kommer med bestemte Fakta, som det ærede Medlem gjorde i den af mig fremhævede Udtalelse, maa man virkelig ogsaa i paatommende Tilfælde bevise, at saadanne Tilfælde ere forekomne. Naar endelig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ankede over, at man nu først, omtrent $\frac{3}{4}$ Aar efter at Udtalelserne ere faldne, er kommen hertil Thinget med denne Sag, forekommer det mig at være en meget besynderlig Anke fra det ærede Medlems Side, da det vil være ham bekendt fra hans